

לה:

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

מסורת הש"ס

ל' אב ת"י פ"ג מהל' מ
הלכה ד:
ל' ח ג ת"י פ"ג
פסח"מ הלכה ח:

(א) לקמן קד: חטלה ע.
(ב) חוספי פ"ג ה"ה, (ג) לקמן
פ"ד, (ד) לקמן פ"ב: פ"ה,
(ה) (לפיל ס"ג, ו) לקמן ס"ה,
(ו) קירושין כ"ד לקמן קט"ו,
מנחות ו' כ"ה, חולין כ"ג, תמורה
י"ד, (ס) מלאכי ח' א, (ט) לקמן
פ"ה, (י) שו"ך למטה ל' ל' ל'
ע"א, (כ) שו"ת לקמן פ"ד: פ"ה:
המ"ן:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וליטעמין וס' משנה שלישיית לאו דוקא:

גליון הש"ס

הַיְיטִיב דִּי' אֱלֹהִים וְכִי לֹא יִזְקֶה
הַיְיקֵן שְׂבִיקָה וְכִי עִי גְפִירֵשׁ
מִנְחֵל דָּף עַט עִי' דִּי' גְּדֻקָּן
שְׁמֵי'ן וְכִי:

לעזי רש"י

טויל-א. תבולל וסחם בעין
(המכתה את הראייה)

שינויי נוסחאות

א] מה ליזה לל"ז י"ט וז"ה
 חשוד: ב] ל"ז עליהם: כ"י: ג]
 ג] כסתי' נוסף פטור:
 ד] כסתי' י"ט"ט אמר רבא:
 ה] כסתי' הקדשין לא מוטב
 וזכיה בריה' והסתי' שאלח'
 בתוספת למה כסתי', וכן למה
 לקמן דף ע"ב ונס' הש"מ
 ו] דנ"ו בעולה נקבה וז'
 ז] סלון בעולה, עולה: ו] דנ"ו
 ח] דפס' וזכיה בריה' (כ"ה כ"ב)
 ט] וזכיה ג' תוס' לעיל דף י"ט ע"א
 י] שאלטלו ע"ה ע"ה

הכבד והכליות אבל לא בשר שאין מתפגל וזה אלא דבר המפגל = דמיון דלא חשיב חשיב נמי אכילה לענין איפגולי: הוכשרו.

נעשו בהן: ^אמדפסלה לניה. פסלה
נמי מחשבת שנים. מאי לאו לניה
בשר. קמני ששם לן נפסל והיה
למחשבת לניה שפוסלת בשר ונהי
נמי דהיהא דחישב אכשר עמלו לא
דחוק מינה דהא מחשבת בדבר
שדרכו לאכול בני ^אובריהא נעלי נמי
תמיא בדהיא וסוין ששם חישב
לאכול פרים לא עשה כלום אפילו
בפסול מיהו לא ידעיקן מינה דמחשבת
לניה מחשבת מפגלת הכשר כדרי
לעור: לא לניה ^אחומרים. דקמני ^א
דפסלה האומרים נפסלים בליה קמני
ודכותה פשוט ^אמינה דמחשבת לניה
אומרים מפגלת באומרים: עד עיין.
^אאם הכשר. גרסין במק' מעילה (דף ט'
וה' שמיך דל"ב הוה ליה דבר
שנעשית מלתו ואין מועלין כ' ^אאכל עד
שיך דלחמי אית בכו ^אאורז עובד
גבול קרי בכו ^אמקדשי ה': ולא
מספגלין. לבשים מפרש ליה: ^אזמר
שכראשי נקמי ושער שבוקן פשים.

אזטרך לאשמועין דלא מהני
מחשבה ביה משום דשור הראש קריב
עם הראש ואינו בכלל הפשט דמחשבה
בהשמות (חולין ד.ה.) מין לרבות
הראש שכבר הותר והנהיג ביה מחשבת
הקטרה בהנך מיהא לא מהני מחשבה
אם חישב להקטיר למחר דלאו דרכו
להקטיר הוא דבני אם על ידי דרכו
חגי לכו בפי' המחשבה (למקן דף עא.)
וסמורא. של עוף: והאלל. של בהמה.
והעובר לגי' היינו שילי: ומלב
הפוקדשין. מלב שדדיו נקבה: הכי
גרסי' לברייחא הבל ובמספחא כי
שנייה כולן לא מפגלין ולא מתפגלין
ואין חייבין עליהן משום פיגול וטמא
וטמא והמעלה מהן בחוק פסור ה"ג
ויטמא דגמי' מאי חיל לא מפגלין לא
הזבח ולא מתפגלין מחמת הזבח לא לא
מפגלין את הזבח ולא מתפגלין מחמת
עמלן ואי הכי דא קדמי טיפא כולן לא
מפגלין ולא מתפגלין מאי חיל לא למי לא
וילטעמך אין חייבין עליהן משום פיגול
חו' למי לא אלא אידי דבני למימי
נותר וטמא תנא פגול ה"ג אידי דבני
למימי המעלה מהן כו'. אין חייבין
עליהן משום פיגול אם חישב בזבח פיגול

ין את הוצא את זרק ע"מ לאלול או להקטר
 (מחמת) אימורין חזק למנוי ולא ונפגלו
 לאלול וכן למנוי אין מחפזלין שאין מחשבתו
 פועל. פסע שלשים למנין לא למחית הא
 ה. לריי אלעזר נמי מחשבת שניה לא חקיק
 פגלין: לא פועל. משמע לא את עמלן ולא את
 תחבול לא אפקעיה: מחמת וזה מחפזלין
 שלא ירדו: וכשרין בעושות. לכתחילה " אין
 תחבול דלמפרע: בנדרות וזקין. טיילא
 למסו מגור הוא לא נאמרו מומין חזק בנדרה
 והאין ממות חזרות בעושות הואיל ו" וכשרין
 חזק לא חלה עליהן קדושת מוצא מעולם אלא
 בנדרה נקבה. שחרד ואע"פ שבעושות בעושות
 חזק הוא: הפעלת חזק בחזק. בנדרה לא לעיל
 קרבה דתניא בנדרה התקשה (וחזק דף סה.)
 חזק מנשר אימן חייב: וזכיר משפחה לה
 פסקא בתרא (לקמן דף קיב:) המעלה מנשר
 ורמין חזק המעלה חזק בחזק פסור הא
 חזק הא אימורין חזק חייב. לא מיתא הא
 חזק חזק חזק. דמשמע מנשר: ואימן
 חזק בעולה קאי: ב"רנ"י רבי יהודה עוסל.
 חזק. או על המוצא שלא כנגד היסוד:

אין צורך להשתעין על מהו זה המעשה ואולי דבר הלא קרב שם
בזמן שחלל חזנה לפי שהוא נעל אצל הלא נחשבים: "דוד" ו"הם"
הם חלל כבשר ותחשבה לא חלל כחשבון כבשר עומד, אבל כחשבון בלתי
ד"ה לא שילוי דבר זה אלא חלוקה בין חייבן אשילוי ושיא חשבון נזיר
חל חשבון דעבור אלא חשבונו הנה כדפי לעיל וישלוי ויחל חלל

י' למפסע הא דבעי
(דף קד:) דלמא
אימורין עלמן. יומרת
דדבר שהוא גופו נשל
אכילה לענין פגול לו

יֵשֶׁב בְּאִמּוּרֵי וְנִתְּנָלוּ אִמּוּרֵי עֶצֶר
 *פִּרְיֵם הַנִּשְׂרָפִים וְשִׁעְרֵי הַנִּשְׂרָפִים
 בְּהֵן מִשְׁהוּקְדָּשׁוֹ וְשִׁנְחֻמוֹ הַחֹכֶם
 בְּמִטְבֹּל יוֹם וּבִמְחֹסֶר כִּיפּוּרִים וּבְלֹא
 לֵינֶת בָּשָׂר וְשִׁ"מ מִגֹּדֶף דָּפְסָה
 אֶל פֶּסֶלָה בִּהּ מִחֻשְׁבָּה לֹא לֵינֶת אִמּוּרֵי
 וְקִדְתָּנִי סִיפָא כֹּלֵל *מוֹעֲלִין בְּהֵן
 וְדָשֵׁן עַד שִׁיתוּךְ הַבָּשָׂר מִכֹּלֵל דְּרִירִי
 בָּשָׂר מִיֵּדִי אִירִיא הֵא כְּדֵאִיתָא וְיֵא
 וְאִרְשָׁא אִמּוּרִים וְסִיפָא בָּשָׂר מִזֹּחַ
 אֶל *רַבְּהָ *וְאִלּוּ שְׂאִין מִפְּגַלִּין
 לֵינִן צִמְרֵם שְׁבִרָאשִׁי כְּבָשִׂים וְשִׁי
 תִּישִׁים זֶהוּ הָעוֹר וְהָרוֹטֵב וְהִקִּיפָה וְהָא
 אֵה וְהַעֲצָמוֹת וְהַגִּידִין וְהַקְרִינִים וְהַמֵּלֵל
 לְוֵהשִׁילָא וְהַלֵּב הַמּוֹקֵדֶשֶׁן וְנִתְּנָלוּ
 [כֹּלֵל] לֹא מִפְּגַלִּין וְלֹא מִתְּפַגְּלִין
 עֲלֵיהֶן מִשּׁוֹם פִּגּוּל נֹתֵר וְשִׁי
 אֵה מֵהֵן בְּחֻץ פֶּטוֹר מֵאִי לֹא
 הָזֹבֵה בֹא מִתְּפַגְּלִין מִחֻמַּת זֶכֶךְ
 פְּגַלִּין וְלֹא הָזֹבֵה וְלֹא מִתְּפַגְּלִין מִחֻמַּת
 אִ"ה הֵא דְקִתְּנִי סִיפָא כֹּלֵל לֹא מִפְּגַלִּין
 מִתְּפַגְּלִין הֵא תוֹ לְמָה לִּי וְלִשְׁעֻמִּיד

מה לי אלא איידי דבעי למיתנא
למיתני המעלה מהן בחוץ
אמר אף אנן נמי תנינא הש
בחוץ לא פיצל והמולק את התור
י חלב המוקדשין וביצי תורים אין
ליל ושיילא חייבים אלא לאו ש"מ
התם ובעלי מומין ר"ע מ"ב
ר יוחנן לר הכשר ר"ע אלא בדר
שקדש הקדישה את מומה
בעולת נקבה דכמאן דקדם
מהן בחוץ פטור הא מאימין חייב ודר
למא קסבר רבי עקיבא עולת נקבה
אי אמרת אם עלתה תרד הא מני
אימין חייב והא מהן קתני ואימין דוט
בחוץ פטור הא מאימורין אימין
או אימוריו למחר או להוציא
ליתן על גבי הכבש שלא כנגד הוי
הנתינים למטה למעלו ואת הנתי

לפתח אהל מועד ^א [וה"פ] מאי לאו אין מפ
הזבח. אם חישב לזכות משבר הזבח וא"ל להקטיר
ולתורמוהו חתן: **המחם עומן**. אם זרק ע"ה לא
חזן מתקבל: **ולישעמין**. אין חייבין עליהם ^א
^ב (א) לאו דוקא אלא אגדרא דשמא גומרא נ
ניגרא. כרבי אלעזר דשילי ושליל מתקבלין ולא
חזן אלאהו מתרות מפגל אקטינהו ^א מתרות
ואם עלו לא ידיר בפרק המזבח: **מפגל**. אם
(יולאח) ^א או נקטעה גרלה משום ^א הקריבוהו ^א
(ה) ^א (אבל) דוקין שבטין לא פסלי ביה ואפי'
(ה) ^א דרש' (המחם דה) דתות חזרתו בבה
קריס הקדש אם **חומן**. אבל קדס חומן לא
ילי כדמפרש ב' המזבח ^א: ומודה ר"ע **כטור**
אין חזן פטור מזה עשולה גדול מה דכל עולה
אורי ^א פטור מזה עשולה גדולה הוא דכל עולה
מכלל שילי אף כל מואל מכלל שילי
חזן פטור דלא מתקבל בפנים הוא דחתן
עולה לא תרד מייחיד עולה בחזן: הכי
דירד: **אימא** המעלה **מאימוריין** כן
וישנאליהו ^א בנחמא עסקין שצלין שוק
ע"ה דומיה דיה ^א דיקיין מן הבשר ע"ה
ובגמרא [דף ע"ג.] מפרש טעמא: **שלא כנגד**

הכספר (מספרים): צמר, שביידיש בבו
חטני כזה מתכסה משום דלא קרינא
קודו ייל בור, ועוד ייל דלעקסן ריל
דשיינא ליעט כספר (מספרים) און
פעטל דשיין ייל מעל משום זמן.

ש"מ מינו דפסלה בה לינה פסלה בה פ
 כדמשי לקמן פרק טבול יוס
 שנה לא פסלה לינה פסלה ו"ל משום דלא

[illegible]

ויבין עליו ^ב משום פיגול הא תו
ומא תנא פיגול הכא נמי איירי דר
זי וכולן לא מפגלין ולא מתפגלין ר
ת המוקדשים לאכול שליל או שיל
לאכול בציציה בחוץ לא פיגול והדר
ליהן משום פיגול נותר וטמא והדר
למחמת הובח כאן מחמת עצמן ש"מ ^ה
בעל מומים א"ר חייא בר אבא א"ר
בעין הואיל וכשרים בעופות והו
י"א בר אבא) ומודה רבי עקיבא
הקדישה דמי מתיב רבי זירא המעלה
שכחת לה בעולת נקבה אי אמרת ב
למחלה לא תרד הא מני ר"ע היא אלא
ממעלה מהן בחוץ פטור הא מאמור
והו א"א אלא המעלה מאמוריד
תנא' שחמו על מנת להניח את ד
רבי יהודה פוסל יוחכמים מכשרין
וליתן את הניתנים למעול למטה ו

[illegible]

חייב ולא יליץ לבקר ובת חג הפסח וגו' כדאיתא התם. אבל כתב
ובנו יאכל הרי זה בא ללמד על הנאכלין ליום אחד שיהיו נאכלין
גנין לרבות את העולות ואת הנמורות חל ובשר, ומניין לרבות את
הפסח חל שלמץ. זו היא הברייתא הזו, ופירש הרב בשלמים הרב
במסכת פסחים כפי מי שדריש (דף ע"ב) שפי' לשם כי לשונות

ל' אב ת"י פ"ג מהל' מעילה
הלכה ד'
ל' ב' ת"י פ"ג מהל'
פסח"מ הלכה ח'

מוסף רש"י

לינת אימורין, דנמדי הקטנה
זלה פסלה זלה (דקמס)
ד' מועלין ברין על בית
הד' פרים הנשרים ונשרים
הנשרים קר קרש קרשם, והלא
קרן קרשם לשלול לא חשב פליין
בזמן שחיים, וקרן דלת כתי
היה להכנס מועלין קר כתי
הדון תהקום שחמקן: עד
שיקרי הבשר, עד שחמקל
הכזר שחמקל אפר דרטי מועלין
(שחמקל ע), דלל קרן שלל מועלין
מועלין מועלין קרן: (דקמס) אלא
ברקין שבעין, דיה מוס מועלין
וארטי נכר (מחמת עס ורטיש
דקמס) דרקין, מיליא קרן
(קשום) נר טעום דקום חמס,
ולא לא ידיו דקין מועלין דקום
קר, ל"א דקין שר יל מוס
נעמקשם, ולכר קר נעמקשם
דקום, (דקמס) קרן מועלין
דקום דקום נכסר מועלין דקום
דקום מועלין קרן, הנעמקשם
(מקלן) נכר דקום הנעמקשם
דקום דקום ולכן מועלין דקום
נכר יל קשום שחמקל לא טעום
הנעמקשם שר שאל דקום
לגלגל דקום (דקמס) דקום
ושחמקל נעמקשם, דקום
(כז) חמס זכר נכסם, חמס
החמס ככסמל ולין חמס חמס
נעמקשם, וחמס חמס חמס, ולא
חמס חמס חמס חמס, חמס
חמס חמס: דקום שחמקל
דקמס חמס חמס חמס, חמס
מקלן דקום חמס חמס, חמס
חמס חמס חמס חמס חמס חמס
חמס חמס חמס חמס חמס חמס
(דקמס) חמס:

ליקוטים
מחזיקי שמואל על מצת לחניה את
דמו ב' ב' י"ג מנחם ויחזקיה

מסבירה"י ח"ק ספר הקצק
לזרוע דמו ולזרוע אמוציו
למחר ולזרוע דמו ולזרוע
אמוציו בחזק הוא הררי
מחשבת הפוסלת כדנ"ל (לעיל
בז): האוכל יאכל איתא חזק
אבל איתא חזק איתא חזק, אבל
מחשבת הניח למחר וא מחשבת
הרצאת חזק לא היא מחשבת
לפסול, ואצ"ל חזק על דבר
שאם ישה משה נפסל הקרבן
בכח, המעשה פוסלת הקרבן אם
עשה, אבל אם חזק על דבר
אחר פוסלת המחשבת, ומשה
היא בכח הפסילות הללו שאין
מחשבת משלן פוסלת כי אם
מחשבת חזק חזק חזק חזק
וא מחשבת שלא לשמו פסל
חזקת, ומחשבת עזרים
וטעמא עז"ל פסולת בני פסל
בדנ"ל פסולת (פא ע"א) חזק
לעזרים ולטעמא פסל, משה
דבני שיהא חזק חזק חזק
אזילא בדנ"ל מאיש לפי אזיל
חזקת, אבל בשאר חזקת איה
פוסלת ומשה חזק חזק בני פסל
שלבד עצמית חזקת חזקת חזקת
נא, דדוקא מחשבת זו לא פסול
וטעמא פוסלת כל דר' יהודה
פוסל מחשבת הניח מחשבת
חזקת חזק (פס"ק י"ד):

וְכִסֵּי הַיָּד הַתְּחִיל לִשְׁמֹר בָּהֶן.
 וְרִבּוּן הַרְבֵּה לְיִשְׁרָאֵל הִשְׁתַּח
 וְאִסָּם וְאֵלֵי נָזִיד וְחֻגִּינִתִּי יִיד
 שִׁיחֵי וְנִאֲכָלִי לִיּוֹם לִיּוֹלָה לִשְׁחֹן
 שְׂרִי [וְקִרְאָה] טו, וְאֵין וְהַנֶּגֶן,
 תְּחֻגִּינִתִּי יִיד נִאֲכָלֵה לְבִי יִיסִים
 לִיּוֹלָה אֲחִיר כִּשְׂאָר שְׁלִמִים, וְכֵן
 שְׁעִנִי מִכֶּסֶּחַ מִסְחִים [עַצָּ] שְׁחֵן
 אֲשֶׁר חֻגֵּינִתִּי כְּעֻבֵּר בְּיוֹם הַרְשָׁאָן
 בְּחֻגִּינִתִּי יִיד הַמְּחֻבֵּר מִדְּבַר
 נִאֲכָלֵה לְבִי יִיסִים לִיּוֹלָה אֲחִיר,
 שְׁפִשְׁתָּהּ אֲשֶׁר בְּיוֹם הַרְשָׁאָן עַד
 כִּכָּר הַלֵּל כִּכָּר שֶׁנִּי אֲמִיר, וְיִשְׂרִי
 עֲצֻמֵּי כֹחַ וְהַ כִּסְרִי רֹאה אֲמִיר
 וְרִבּוּיָם טו, וְ] אֲבָל בְּכָאן מִכָּר
 הַרֵב מִדְּבָרִים בִּן חִימָה מִכָּר
 [מִסְחִים ע' ע'א] תְּחֻגִּינִתִּי יִיד שְׁחֵי
 בָּאָה בֶּן הַסֶּסֶח הָרִי חֵיטִי כִסֶּס
 וְנִאֲכָלֵה לִיּוֹם לִיּוֹלָה אֲחִיר נִאֲכָלֵה
 אֲלֵה לֵד עַד חֻגֵּינִתִּי וְהֵינִי נִאֲכָלֵה
 חֵיטִי לִיּוֹלָה, אֲבָל לְדִבְרִי בִּן
 אֲמִיר אֵינִי בָּאָה מִיִּיחֻבֵּי הַלֵּל
 אֲלֵה שְׁחֵי כִסֶּס לְבִי דְבַר הַרְשָׁה
 בָּאָה אֲלֵה בֶּן הַצָּן וְכֵן בֶּן שְׁנֵה בִּן
 חֻגִּינִתִּי וְכִסֵּי הַיָּד הַתְּחִיל לִשְׁמֹר בָּהֵם
 וְיִיסִים וְיִיסִים אֵת הַחֵלֶם ח' לִרְכֻּבָּה,
 לְרִכּוּב מֵאֵלֵי יִיסִים וְשְׁלִמִים חֵיטִי בְּכָאן
 יִיד שְׁחֵי בָּאָה אֵם הַסֶּסֶח, וְכֵן מִסְחִים